

Overblik; men, da det stiller Fonden uheldigere, er der ikke fundet Anledning til at gjøre Rettelser deri. Dødeligheden har det ikke været anset for rigtigt at tage i Betragtning paa Grund af Personernes ringe Antal. Endelig er der gaaet ud fra, at der er givet Pensionsretten for de nu ansatte feuberettigede Kunstnere uden kongelig Ansættelse indtil 5 Mars tilbagevirkende Kraft, og at der til Opfyldelse heraf tillægges Fonden 10,867 Rb. af det fgl. Theaters private Pensionsfonds Midler. Efter 41 Mars Forløb eller ved Ugangen af Theatersaaret 19¹²/₁₃ tænkes alle at gaa af med den hver Entelt tilkommende Pension, og Fonden viser da

for Rentefod	2 pCt. halvaarlig et Overflud af	656 Rb.
	$\frac{21}{8}$	25,147
	$\frac{21}{4}$ —	52,092

Med Hensyn til de nærmere Detailler af denne Beregning henvises til den hoslagte Tavle Nr. 3, hvis 2 sidste Kolonner vise denne Pensionsfonds hellaarlige og halvaarlige Indtægter for hvert Aar indtil Theatersaaret 1897/98, fra hvilken Tid det bliver konstant. I Tavle Nr. 4 er der af Tavlen Nr. 2 udbraget dem, der i de enkelte Aar antages at afgaa med Pension, dennes Størrelse og Pris i Livsforsikrings-Anstalten af 1871. Tavlerne Nr. 5 a, b, c vise Detailberegningerne for halvaarlig Rentefod 2 pCt., $2\frac{1}{8}$ pCt. og $2\frac{1}{4}$ pCt., naar der gaas ud fra, at der den 1ste Juli 1872 er en Formue tilstede af 10,867 Rb., og der dernæst fra Salvaar til Salvaar tillægges Renten og den Indtægt, der kommer til, samt fradrages de indtrædende Pensioners Pris i Livsforsikrings-Anstalten.

For endelig endnu at faae et Begreb om, hvorledes Pensionsbyrden fordeler sig efter Kunstarten og Afstedigelsesalderen, er der endnu gjort den Betragtning gjældende, at, da det Beløb, som Theatret tilskyder foruden 5 pCt. af Lønningen og 300 Rb. i Debutantfeu, i Virkeligheden bliver lig $\frac{1}{3}$ af den til Kunstnerne udbetalte Feu, kan man tænke sig dette sidste Beløb fordelt paa Kunstnerne og antage, at hver enkelt Kunstner tjener 5 pCt. af sin Lønning og $\frac{1}{3}$ af sin Feu til Fonden, beregne, hvad disse Beløb andrage med Rente og Rentes Rente ved Afstedigelsen, herfra subtrahere, hvad Pensioner ville koste, og Forfjellen viser da, hvor stor Gevinst eller Tab han har tilført Fonden. Exempler herpaa findes angivne i Tavle Nr. 6, hvoraf ses, at Skuespillere og Sangere i det Hele ville give Gevinst, men bestomindre jo yngre Afstedigelsesalderen er, og kun undtagelsesvis give Tab (Sangere), at Skuespillerinder give mindre Gevinst og undertiden (Sangerinder) ikke ringe Tab, at Solodansere og Danserinder som Regel ville give endogsaa meget store Tab. At Fonden desuagtet kan bære sig, kan opfattes ganske populært, naar det bemærkes, dels at den aarlige Debutantfeu paa 300 Rb. i 20 Aar vil med en halvaarlig Rentefod af 2 pCt. akkumuleres til 9,060 Rb. og saaledes være istand til endog rigelig at bære de to største Tab, nemlig Tabet ved Solo-Danserinden og Danseren, og dels at Antallet af de Kunstnere, der give Gevinst, er flere Gange større end Antallet af dem, der give Tab. Heraf vil der derhos kunne ses, at, da det er Afstedigelse i den unge Alder i Forbindelse med høj Lønning, der giver de store Tab, vil Fondens uheldige Chancer fortrinsvis falde mellem Fondens 15de og 30te Virkeaar.

Af det Foregaaende fremgaar altsaa, at Fonden blot betragtet som Sparefond vil kunne bære Pensioneringen af de feuberettigede Kunstnere, men, naar der derhos henses til 1, at denne Del af Fondet vil have Gevinst ikke blot, naar en Kunstner, men ogsaa naar nogen af det øvrige Personale dør i Tjenesten, ligesom naar overhovedet Nogen, der er ansat ved Theatret, forlader det inden 15 Mars Tjeneste,

2, at Rentefoden maa antages idetmindste til sine Tider at kunne overstige 2 pCt. halvaarlig,

3, at man hyppigt vil kunne undgaa at indløbe Livrenter for unge Pensionister, naar der tilbyder sig heldige Anbringelsesmaader for Penge,

saar tør det vistnok anses for fuldt berettiget at antage, at Fonden kan bære en større Pensionsbyrde, og Forslaget gaer derfor ud paa undtagelsesvis ogsaa at kunne tillægge enkelte andre end sceniske Kunstnere Pensionsret, naar der maatte findes særlig Anledning dertil, og forsaavidt det antages at være af Bigtighed til enhver Tid at stifte Theatekontoret en ældre Embedsmand, der, medens Theaterbestyrelsen hyppig kan stifte Personligheder, kan være til Støtte for, at det principielle System i Administrationen bevares, vil man sikkert uden Fare kunne tillægge en saadan Embedsmand Pensionsret, saameget mere som den Alder, hvorfra hans Pensionsberettigelse bliver at regne, dog neppe vil blive yngre end 30 Aar, og han derhos i Reglen først vil blive afflediget i en ældre Alder, idet han selvfølgelig ikke vil faae Pension, hvis han forlader Theatrets Tjeneste for at gaa ind i Stats-tjenesten med Adgang til Pension.